

sondern nach und nach aufzuheben, so haben E. f. G., sobald selbes zur Seelsorge daselbst nicht mehr höchst erforderlich ist, die Anzeige anher zu machen, damit ungesäumt von hier aus die Aufhebung gehörig veranlasst werden möge.“

Še l. 1810. je deželno poglavarstvo o tem razpravljalo, da bi se celjski kapucinski samostan odpravil; a je naposled to opustilo.

L. 1826. je napravil tedanji gvardijan p. Fr. Ant. Humpl nove pokrite stopnice od savinjskega mosta gori k samostanu; kakor je isti (rojen v Trstu, bivši adjutant v francoski armadi, umrl v Celju l. 1849.) v obče mnogo storil, da je bil samostan olepšan in vrt bolje obdelan.

L. 1866. in 1867. so samostansko hišo deloma popravili, deloma prezidali ob troških 5248 gld. 85 kr.

Misijonarji-lazaristi.

Misel, da bi se v Štajerski naselili lazaristi, misijonarji duhovniki sv. Vincencija Pavlanskega, sprožil je prvi l. 1851. Janez Klajžer, podravnatelj duhovniškega semenišča v Gradcu (rojen pri sv. Lovrencu v Slovenskih goricah), kateri je tedaj z dvema milosrčnima sestrama v Pariz potujoč tam se bil seznanil s kongregacijo duhovnikov misijonarjev v hiši „de St. Lazare“ (od tod lazaristi). Iste misli sta se takoj oklenila tedaj še mladi grof Ferdinand Brandis v Mariboru in po njem njegov stric grof Klement Brandis v Slivnici pri Mariboru.

Zaradi darežljivosti teh gospodov grofov Brandisov in ker so se nadejali podpore še od druge strani, mislili so sedaj najpreje najti hišo, pripravno za nastanitev misijonskih duhovnikov. Ko se je o tem potrkalo v Gradcu brez uspeha, vprašal je grof Klement Brandis v imenu svojega sinovca pismeno lavantskega knezoškofa Antona Martina Slomškega ter ponudil, da prepusti duhovnikom misijonarjem svoj grad Freistein pri Polskavi. Škof Slomšek je drage volje privolil v stvar, a je mislil, da je za ustanovitev misijonske hiše mašnikom sv. Vincencija Pavla najpripravnejši kraj Sv. Jožef pri Celju, ter je takoj naravnal vse, kar je bilo potrebno.

Pred vsem je bilo sklenjeno, predati lazaristom beneficijatsko hišo pri Sv. Jožefu, kateri je bil celjski opat Martin Ferd. Bartholotti vložil temeljni kamen l. 1772. in jo je dodelal zidarski mojster Leopold Tuschinger l. 1776.; in zatem se je mestno zastopstvo v Celju naprosilo, naj bi prepustilo prostor med Sv. Jožefa cerkvijo in tamošnjo beneficijatsko hišo, kjer bi se postavila nova zgradba v zvezi z obema poslopjema, kar je celjsko mesto dovolilo dné 19. vel. srpana l. 1852. Že 4. listop. l. 1851. pa so šli v Pariz v novicijat v ustav lazaritski trije du-

hovniki sekovske škofije: omenjeni Janez Klajžer, pa Jak. Horvat, izpo-

vednik milosrčnic v Gradcu in Ant. Žohar, kapelan pri Sv. Ilju v Slov. goricah; in mal. travna l. 1852. še trije drugi mašniki (Mart. Derler, kapelan sekovske, Jožef Reš in Jožef Premož, kapelana lavantske škofije).

Dné 3. rožnika l. 1852. sta poslala Nj. veličanstvi cesar Ferdinand Dobrotljivi (pri katerem je bil grof Klement Brandis nekdanj najvišji dvorni mojster) in cesarica Marija Ana Pija donesek 4000 gld. za stavljenje misijonske hiše; in dné 23. vel. srp. i. l. so začeli zidati dotično zvezno poslopje. Dné 7. kimovca l. 1852. pa so prišli v Celje prvi misijonarji-lazaristi: p. Konrad Hirl, superijor mis. stana v Kölnu, ki je bil tukaj superijor do 15. sveč. l. 1853., pa preje omenjeni: p. Janez Klajžer (superior tu do nagle smrti svoje dné 15. sušca l. 1853.), Jakob Horvat (zatem superijor do smrti l. 1891.) in Anton Žohar (ki je pa zopet izstopil). Na 16. nedeljo po Binkoštih, dné 19. kim. l. 1852., je knezoškof A. M. Slomšek misijonarje pri Sv. Jožefu slovesno vmestil vpričo trideset duhovnikov in ob veliki množici ljudstva. Za njimi sta prišla dné 2. sveč. l. 1853. še Derler in Premož. — Istega leta 1853., dné 28. sveč., je c. kr. ministerstvo za bogočastje in nauk vzelo na znanje uvedenje kongregacije misijonskih duhovnikov pri Sv. Jožefu poleg Celja.

Tako je bilo utemeljeno misijonišče oo. lazaristov pri sv. Jožefu.

Ustanovniki in posebni dobrotniki njegovi so znani: Nj. Veličanstvi cesar Ferdinand in cesarica Marija Ana, zatem oba preje imenovana grofa Brandisa in knezoškof Slomšek. Jako marljivo sta sodelovala tudi Marko Glaser, župnik pri sv. Petru niže Maribora, in celjski meščan Gašpar Gorišek, cerkveni ključar pri sv. Jožefu. — L. 1855., dné 3. prosinca, je Nj. Veličanstvo cesar Franc Jožef I. lazariste v Avstriji potrdil proti temu, da nimajo nikdar z nikakim imenom pravice do podpore iz kakega državnega zaloga.

Dné 1. rožnika l. 1860. je bilo kongregaciji lazaristov pri sv. Jožefu po redovnem pregledniku Dominiku Schlicku izročeno: 1. cerkev svetega Jožefa s tamošnjo beneficijatsko hišo, z mežnarijo in hlevom; zatem k beneficiju svetega Jožefa spadajoča zemljišča (tri njive, hišni

Rimski kamen na celjski župni cerkvi.